

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR
ODBOR ZA FINANCE IN MONETARNO POLITIKO

V Odboru za finance in monetarno politiko imajo poslanske skupine naslednje število mest:

- Poslanska skupina Stranke modernega centra 9 mest;
- Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke 5 mest;
- Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije 2 mesti;
- Poslanska skupina Socialnih demokratov 1 mesto;
- Poslanska skupina Združena levica 1 mesto;
- Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov 1 mesto;
- Poslanska skupina nepovezanih poslancev 1 mesto;
- Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti 1 mesto.

Sestava:

[Ban Urška \(predsednica\)](#), [Pogačnik Marko](#), [Šergan Vojka](#), [Battelli Roberto](#) (odsoten), [Bratušek Alenka](#), [Brinovšek Nada](#), [Ferluga Marko](#), [Horvat Jožef](#) (odsoten), [Kovačič Marija Antonija](#), [Krajnc Bojan](#), [Lep Šimenko Suzana](#), [Logar Anže](#), [Mesec Luka](#), [Počkaj Vlasta](#), [Potočnik Andreja](#), [Prikl Uroš](#), [Šircelj Andrej](#), [Škopac Maruša](#), [Veber Janko](#), [Verbič Dušan](#), [Zorman Branko](#).

Zapisnik: 40. Seja (29. junij 2017)

Sejo je vodila Urška Ban, predsednica Odbora za finance in monetarno politiko.

Gradiva:

1. Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o Banki Slovenije, skrajšani postopek, [EPA 1931-VII](#) (umaknjena)
2. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu, skrajšani postopek, [EPA 1966-VII](#)
3. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Slovenskem državnem holdingu (ZSDH-1A), druga obravnava, [EPA 1808-VII](#) ; [Pregled amandmajev, 27.06.2017](#) ; [Vložiteni dokument, 23.06.2017](#)

Seja se je pričela ob 9:01:

PRESEDNICA URŠKA BAN: Spoštovani kolegi in kolegice, predstavniki, predstavnice Vlade, Računskega sodišča, Banke Slovenije, predstavnik Državnega sveta in vsi ostali prisotni, lepo pozdravljeni! Pričnjam 40. sejo Odbora za finance in monetarno politiko....

..... In prehajam na **2. TOČKO - PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SLOVENSKEM DRŽAVNEM HOLDINGU - DRUGA OBRAVNAVA ZAKONA.**

Predlagatelj tega zakona so skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janom Škobernetom, ki ga tudi lepo pozdravljam na naši seji.

K tej točki so povabljeni predstavniki Ministrstva za finance, Državnega sveta ter Zakonodajno-pravne službe. Kot dodatno gradivo k temu predlogu zakona smo prejeli mnenje Vlade Republike Slovenije z dne 20. 4. 2017, mnenje Zakonodajno-pravne službe 25. 4. 2017, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance 6. 6. 2017 in tudi pregled amandmajev z dne 27. 6. 2017.

Prejeli pa smo tudi tri dopise, in sicer dopis Koalicije civilne družbe na mnenje Združenja nadzornikov Slovenije in Gospodarske zbornice Slovenije do predloga zakona z dne 5. 4. 2017, dopis in teze Koalicije civilne družbe z dne 25. 4. 2017, stališče do mnenja Vlade Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, Zveze društev upokojencev Slovenije in Mladinski svet Slovenije in Koalicija civilne družbe SINTEZA z dne 11. 5. 2017.

Rok za vložitev amandmajev je potekel 23. 6. 2017 in v tem roku so amandmaje vložile Poslanske skupine SDS k 3. in 4. členu predloga zakona, in Poslanska skupina SD k prvim desetim členom tega predloga zakona.

S tem pričinja drugo obravnavo predloga zakona in dajem najprej besedo predlagatelju tega zakona, gospod Janu Škobernetu, da poda obrazložitev k členom predloženega zakona. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovana gospa predsednica.

Spoštovani kolegi in kolegice, državna sekretarka.

Glede na zelo specifičen dan, v katerem bomo obravnavali ta zakon, bom poskušal biti čim bolj jedrnat in kratek, da vas ne prikrajšam preveč za vznemirjenje ob pričakovanju arbitražne odločitve. Kljub temu, vprašanje tega zakona ni nič kaj bistveno manj pomembno od odločitve, ki se bo danes javno prebrala in ki bo seveda bistveno zaznamovala bodoče mesece, da ne rečem leta.

Gre namreč za vprašanje, kako in na kakšen način bomo upravljali, nadzirali upravljanje in seveda skladno s strategijo upravljanja državnega premoženja, verjetno tudi prodajali 12 milijard premoženja, ki ga država po bolj ali manj uspešni ali pa neuspešni, če želite, tranziciji in postopkih lastninjenja še upravlja ta trenutek. Gre seveda za premoženje, ki ima več pomembnih funkcij. Lahko razpravljamo o vseh njihovih točkah, v jedru pa gre za to, da ob demografskih standardih in pričakovanjih, ki jih imamo, bo potrebno zagotoviti dodatne vire za denimo Demografski sklad, ob pogojih, v katerih se trenutno giblje tudi naše gospodarstvo. Trenutno v pogojih rasti sicer, ampak to seveda ni permanentno dejstvo. Bo država morala imeti v bodoče orodja in možnosti, da spodbuja gospodarski razvoj, da usmerja zagotavljanje blaginje za vse svoje državljanke in državljane, in seveda vprašanja tega reda je potrebno reševati čim bolj učinkovito, predvsem pa tudi pošteno in transparentno. V zadnjem obdobju lahko ugotovimo, pa ne govorim samo o obdobju zadnje vlade, v zadnjih 10 letih je verjetno skupna ocena, da kot država se nismo pretirano proslavili z načinom upravljanja, poskusi prodaje, z nameščanjem kadrov v nadzorne svete uprave in tako naprej. Tudi, če je, in lahko verjamem, da v večini primerov je vsaka vlada to počela, v dobri veri

7. TRAK: (NH) - 9.30

(nadaljevanje) in z najboljšimi nameni, je v javnosti vtis, da namesto zagovarjanja interesov ljudi, se pogosto, predvsem ob kadiranju pa skozi prodaje, skuša zagotoviti uresničevanje interesov bodisi lobijev, bodisi kupcev, ki so povezani z nekaterimi domačimi interesi in tako naprej in tako nazaj.

Te zgodbe so se prepletale tako skozi vprašanje prodaje Telekomu, skozi prodajo Heliosa, skozi imenovanje nadzornikov, denimo v Novo Ljubljansko banko. Se ves čas pojavljajo ob vprašanju popolnitve mest v nadzornem svet SDH, upravi SDH in tako naprej.

In seveda naše vprašanje tukaj je bilo, kaj storiti. Če mi dovolite, da uvodoma povem. Na Poslansko skupino Socialnih demokratov, in v neki točki tudi na Poslansko skupino Demokratične stranke upokojencev, so se obrnili s strani civilne družbe Združenje SINTEZA, Zveza svobodnih sindikatov, Mladinski svet Slovenije. Veliko smo imeli razprav tudi z Združenjem svetov delavcev. In nekako smo skozi eno leto iskanja rešitev prišli do ugotovitve, da moramo narediti korak naprej pri zagotavljanju transparentnosti, demokratičnosti in pa predvsem strateškosti upravljanja in nadziranja upravljanja, vključno z večjim nadzorom transparentnosti in učinkovitosti prodaje, ki se dogajajo.

In produkt tega je zakon, ki je pred vami. Zakon, ki smo ga, glede na, to moram iskreno priznati, precej trdo mnenje Zakonodajno-pravne službe, poskušali izboljšati s predlogom amandmajev, ki so pred vami. Pozdravljam na tej točki tudi amandmaje Slovenske demokratske stranke, ki jih ocenjujemo za povsem razumne in smiselne, hkrati pa seveda si želimo od te današnje razprave, da bi, v kolikor obstajajo še odprte dileme, vezane na ta zakon, bodisi tudi na mnenje Zakonodajno-pravne službe, to skušamo rešiti in narediti korak naprej. Na kratko, kot sem že napovedal, da tudi v luči arbitraže današnje, ne delam celotnega ekspezeja. Kaj zakon prinaša? V prvem delu zakon nalaga obveznost pogajanja s kupci v primeru prodaje. To je ta trenutek zgolj opcija. Mi seveda smo mnenja, da v kolikor so pogajanja s kupci državnega premoženja zgolj opcija, si že v naprej največkrat povemo, da bo najverjetneje sprejet tisti dogovor, ki je na mizi, in da se, to je zelo možno, o tem dogovoru nihče ne bo posebej pogajal in skušal dobiti višje cene.

V primeru, da so ta pogajanja obvezna, se seveda dobra ponudba še vedno lahko sprejme. Lahko se pa poskuša dobiti boljše ceno. In glede na to, da večino prodaj državnega premoženja je vodenih s pomočjo zunanjih

prodajalcev, denimo v primeru Nove Ljubljanske banke s pomočjo Deutsche Bank, če pravilno razumem, pri čemer je slednja prav tako v relativno zelo hudih težavah. Če se spomnite, pred letom dni smo ugotavljali, da je obseg njenih potencialno tveganih investicij skoraj enak grškim dolgovom, tako da je tukaj vprašanje, v čigavo korist tovrstne finančne institucije delajo, seveda na mestu. In mi bi si želeli, da je obveznost pogajanj, da je pristojnost nadzornega sveta, da to preveri, vključena v zakon in da to ni prepuščeno inerciji in dobri veri ljudi, ki so tisti trenutek pri možnosti, da o tem odločajo.

Druga pomembna točka je seveda, da se v zakonu posebej podrobno opredeli načrt prodaje in preverjenosti, skladnosti prodaje s cilji in s pogoji, ki jih je si Slovenski državni holding zastavil in jih izvaja v javnem interesu. Kaj to pomeni? To pomeni, da se, ko gremo v postopek prodaje, denimo Nove Ljubljanske banke, v naprej odločimo, kaj so okviri in cilji te prodaje, in da, ko je ponudba za prodajo na mizi, če do prodaje že mora priti, nadzorni svet pred podpisom pogodbe o prodaji s strani uprave še enkrat preveri skladnost s cilji, ki smo si jih sami zastavili. Tako z okviri, ki so bili predhodno postavljeni na nadzornem svetu,

8. TRAK: (NH) - 9.35

(nadaljevanje) kakor tudi s strategijo o upravljanju državnega premoženja, ker sicer bomo ves čas se vrteli v tistem krogu vprašanja, ali je bila prodaja izvedena v korist ljudi ali pa morda v dogovoru s svetovalci in za korist koga tretjega.

In ker so to seveda vprašanja, na katera običajno ne dobimo končnega odgovora. Na številne posledice tovrstnih dogajanj, pa zdaj denimo odgovarja in išče resnico tudi Logarjeva parlamentarna komisija, se nam zdi to še posebej pomembno. Da vemo, zakaj prodajamo, in da vemo, kaj bi s prodajo radi dosegli, da pa na koncu seveda tudi preverimo, ali smo to dosegli. In če tega nismo dosegli in če ni bil zagotovljen javni interes, interes države in ljudi, pač se ta prodaja ne zgodi.

Potem je ena izmed ključnih izkušenj kriznega obdobja, denimo kaže se skozi študije Svetovne organizacije dela, da so podjetja z višjo stopnjo demokratičnega sodelovanja zaposlenih pri upravljanju, ali pa, če hočete, v zelo specifičnem primeru delavskega združenstva, bistveno bolj odporna na krizna obdobja in so tudi z bistveno več ohranjenimi zaposlitvami in z boljšimi rezultati ta podjetja prešla krizo, kot seveda tista, ki še niso sprejela demokratičnih standardov ekonomske demokracije. In je ena izmed idej tega zakona seveda tudi to, da, ko se pripravlja, ko se posodablja strategija upravljanja, se to počne z vključevanjem vseh ključnih deležnikov v naši družbi. Torej tako socialnih partnerjev, mladih, upokojujencev, kot tistih ključnih interesnih združenj, kot je recimo Združenje malih delničarjev, ki je seveda eno izmed bolj aktivnih na tem področju.

In to je na nek način uveljavljanje participatorne strategije upravljanja v številnih tako državah, kot lokalnih skupnostih, pa tudi v podjetjih to participatornost že poznamo in se je izkazala kot dobra. V praksi to pomeni, da ob pripravi strategije upravljanja Vlada imenuje projektno skupino, pri čemer je ena tretjina vseh članov predlagana s strani deležnikov socialnega dialoga, in da se o strategiji upravljanja, ker gre za upravljanje skupnega premoženja, ki je bistveno pomembno za zagotavljanje blaginje, gospodarske rasti in tudi seveda ustreznih intervencij države v času krize, opravi javna predstavitev mnenj - ne opsijsko, ampak obvezno -, zato, da ne bo dilem, da bi, ali pa možnosti, da bi oblast, katerakoli že, leva, desna, naša, vaša, lahko tovrstne strategije spreminjala in sprejemala pod mizo in mimo javnosti.

In na koncu to, kar je, vsaj v po mojem mnenju, ena izmed ključnih rešitev. Seveda, dokler ni ustreznega dostopa javnosti in nadzora nad upravljanjem in prodajami, in dokler smo ves čas pod vtisom, da se ključne odločitve dogajajo pod mizo, mimo javnosti in celo mimo Vlade, ali pa ob ugotovitvah, da Vlada na upravljanje državnega premoženja tudi takrat, ko gre v napačno smer, nima nobenega vpliva, potem svoje delo opravljamo slabo. In to želimo spremeniti na način, da v manjšinskem, ne večinskem delu, omogočimo vključenost v delo nadzornega sveta dvema predstavnikoma sindikalnih central, enemu predstavniku Mladinskega sveta Slovenije, enemu predstavniku Zveze društev upokojujencev ter seveda enemu predstavniku, predstavnici - da ne bo pomote -, svetom delavcev, torej zaposlenih znotraj podjetij, ki jih upravlja Slovenski državni holding, kar bi bilo najmanj, kar je nujno in pošteno, glede na to, da sicer Zakon o soupravljanju delavcev govori o tem, da bi v primeru SDH verjetno morali imeti najmanj tri predstavnike, ampak vsaj minimum predstavljanja bi moral biti zagotovljen, ker seveda država ni korporacija in zagotavlja neke širše cilje, predvsem pa bi morala biti postavljena za zgled vsem,

tudi v zasebnem sektorju, in če država namena svojih lastnih zakonov ni sposobna izvrševati, potem se včasih kdo resno lahko vpraša, zakaj bi to izvrševali drugi.

Kot že rečeno, ne gre za neposredna

9. TRAK: (NH) - 9.40

(nadaljevanje) imenovanja v nadzorni svet. Vlada in Državni zbor še vedno ohranjata absolutno zadnjo besedo in tudi večinskost pri nominiranju članov nadzornega sveta, kar pomeni zgolj to, da prej naštetih in po matriki naštevanja nominirajo 4 od 10. Da pa bilo samoumevno in logično, da imajo tudi zaposleni v podjetjih, ki jih upravlja SDH, pravico do predstavljanja, pa verjetno, vsaj upam, ni potrebno posebej veliko razpravljati. Skratka, mislim, da je namen zakona jasen. Da je tudi obseg zakona dovolj kratek, da omogoča, da se pač postavimo pred preprosto odločitev, ali nam trenutni sistem transparentnosti, jasnosti, vključenosti državljanov in državljank, socialnih partnerjev v proces upravljanja skupnega premoženja ustreza? Je dober ali pa morda potrebuje določene posodobitve? Daleč od tega, da bi se Socialni demokrati, skupaj z Zvezo svobodnih sindikatov, Mladinskim svetom Slovenije, z DUS, postavljali na točko absolutne resnice. Vložili smo zakon, za katerega menimo, da to rešuje na najboljši način, kot smo to mi znali pripraviti. Seveda smo absolutno odprti za vse sugestije in amandmiranja, ki bodo sledila našim ključnim ciljem, torej transparentnosti in sledljivost upravljanja, tudi prodajanja, uveljavljanje ekonomske demokracije, ki jo imamo, med drugim, tudi v koalicijski pogodbi, posledično zagotavljanja boljšega upravljanja državnega premoženja, tudi bolj trajnostnega. In ne nazadnje, zagotavljanje in ohranjanje nekaterih standardov socialnega dialoga in uveljavljanja tudi medgeneracijske solidarnosti, predvsem v luči ključnih izzivov, ki nas še čakajo. In ta država ima izjemen potencial, včasih se pa vsi skupaj resno vprašamo, ali ga namenoma ne zagotavljamo in izpolnjujemo v njegovi polni meri, ali se nam pač to res dogaja samo po nesreči.

Skratka, spoštovana predsednica, najlepša hvala za priložnost, da kot gostujoči sodelujem na današnji seji vašega odbora. Kot že rečeno, ne bom predolg in upam, da si nisem vzel preveč besede in se veselim današnje razprave.

Še bolj bom pa vesel, če se boste odločili, da zakon podprete. Hvala lepa.

PREDSEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Dajem besedo predstavnici Zakonodajno-pravne službe.

Gospa Tina Marolt, izvolite.

VALENTINA ANAMARIJA MAROLT: Hvala za besedo.

Naša služba je dala k predlogu zakona pisno mnenje, ki ste ga prejeli že precej časa nazaj, zato ga bom samo povzela.

Predlog zakona smo preučili z vidika njegove skladnosti z Ustavo, pravnim sistemom z zakonodajno-tehničnega vidika. In v tem okviru smo opozorili, da mora biti nova ureditev celovita in v predlogu zakona konsistentno izpeljana in umeščena v pravni red kot celoto. Opozorili smo na to, da je treba predlagane določbe uskladiti z določbami veljavnega zakona, katerega del bo postal predlog zakona, saj neskladja znotraj zakona privedejo do nejasnosti in nerazumljivosti, nedoločnosti pravnih norm.

Opozorili smo na odstop od sistemske ureditve, saj mora biti urejanje izjem zaradi načela pravne varnosti in enakosti pred zakonom uporabljeno v strogo omejenem obsegu in restriktivno ob izčrpano podanih razlogih. Poleg tega smo opozorili še na morebitno kolizijo s pravico do lastnine in svobodne gospodarske pobude. Glede na to, da gre za novelo veljavnega zakona, je treba prehodne določbe natančno urediti in s tem omogočiti učinkovit prehod na novo ureditev. Hvala.

PREDSEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Besedo sedaj dajem predstavnici Ministrstva za finance.

Gospa Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka, izvolite.

MAG. MIRANDA GROFF FERJANČIČ: Hvala za besedo.

Vlada Republike Slovenije ugotavlja, da gre v tem primeru že za četrti poskus spreminjanja zakona, katerih skupna točka je predvsem poseganje v strukturo oziroma pristojnost nadzornega sveta.

Glede predloga za širitev sestave nadzornega sveta iz 5 na 10 članov, oziroma 7 članov po predlogu amandmaja SDS, menimo, da tolikšno število članov ni potrebno za učinkovito izvajanje njenih nalog. Veljavna ureditev temelji na prosti volji kandidatov za člane

10. TRAK: (NB) - 9.45

(nadaljevanje) nadzornega sveta, ki menijo, da izpolnjujejo z zakonom zahtevane pogoje. Pri tem kandidati niso predlagani, na podlagi zastopanja določenih interesov, temveč na podlagi izbirnega postopka v katerem se preverja izpolnjevanje zakonskih pogojev. Predlagana ureditev pa kandidaturu omejuje na predloge politično ali kako drugače zainteresiranih subjektov, da se sestava nadzornega sveta širi ali s članom ekonomsko-socialnega sveta ali posameznih interesnih skupin. Glede predlogov v zvezi s pristojnostmi nadzornega sveta ali uprave oziroma vsebine statuta je treba poudariti, da je njihova vsebina že urejena z veljavnim zakonom, akti upravljanja in pa statutom SDH. Glede predloga, ki se nanaša na vlogo nadzornega sveta pri pripravi strategije upravljanja kapitalskih naložb Vlada meni, da bi prišlo do konflikta interesov, saj so naloge nadzornega sveta, nadzor nad uresničevanjem strategije ne pa njeno oblikovanje. Glede predlogov, ki se nanašajo na imenovanje kadrovske komisije in oblikovanje dodatnih posvetovalnih teles pa Vlada meni, da so bodisi neskladne z drugimi določbami veljavnega zakona in kot takšne zgolj omogočajo dodaten vpliv interesnih skupin na delovanje SDH. Tako kot je Vlada že poudarila v svojem mnenju, Vlada predloga novele zakona v predlaganem besedilu ne podpira. Hvala.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Besedo dajem še predstavniku Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, gospod Oskar Komac. Izvolite.

OSKAR KOMAC: Hvala za besedo, predsednica.

Torej komisija Državnega sveta tega predloga ni podprla. Moram pa reči, ker sem bil edini od članov, ki sem ga podprl, da je, kot je bilo rečeno, to že četrti poizkus urejanja tega področja, tako da očitno je tukaj neka realna potreba oziroma neko stanje, ki bi ga bilo potrebno urediti. Namreč zavedanje po mojem je potrebno, da v nekem procesu seveda ne deluje samo kapital, ki je zdaj po nekem pogledu zelo ozko, izključno odloča o teh zadevah, ampak v končni fazi tudi delo. Jaz te amandmaje, takrat jih še nismo imeli, mislim, da so dovolj, kako bi rekel, konsistentni, logični in lahko po mojem mnenju, komisija jih ni obravnavala, ker smo zasedali prej, lahko izboljšajo ta tekst. Recimo, konkretna določba, da bi nek centralni svet delavcev kapitalsko povezanih družb imenoval enega člana nadzornega sveta potem pa še štiri po postopku, ki je predviden, mislim da je dober. Skratka, bojim se, en občutek ima, ker sem tudi že štirikrat bil zraven pri teh poizkusih, da gre za eno, kako naj temu rečem, po domače povedano, trmarjenje sprememb tega zakona. To je moj osebni občutek, ki pa mislim, da ni dobro. Mislim, da je to kar se v svetu dogaja, da delež dela pada, nasprotje rasti, produktivnost oziroma dodane vrednosti zaposlenega je pravzaprav pripeljala tudi svet, če hočete, v krizo, ki smo jo zdaj dali skozi. Če / nerazumljivo/ podatke, da je produktivnost zrasla v, recimo v Ameriki za 90 % po drugi svetovni vojni, v tistem obdobju tridesetih zlatih let in so temu zvesto sledile tudi plače, da je pa potem po, bom rekel, temu recimo konservativni revoluciji prišlo do bistvenega zaostanke plač z rastjo produktivnosti in potem seveda, ker je bilo potrebno zagotoviti agregatno povpraševanje do zagotavljanja hipotekarnih kreditov ljudem, ki si jih objektivno niso mogli privoščiti, ker njihove plače niso sledile produktivnosti od 80. let naprej. In potem seveda, da ne razlagam zgodbe, kaj se je potem zgodilo zaradi vsega tega, namreč vsaka kriza nastane, vsaka finančna kriza nastane iz enega osnovnega razloga, da si nekdo izposodi denar, ki ga ne more vrniti. In iz tega ven je treba izhajati, skratka, da ne širim teh zadev,

11. TRAK: (SJ) – 9.50

(nadaljevanje) ampak mislim, da ima vsak delček v mozaiku te zgodbe o kateri govorim en svoj pomen tako, da jaz bi vas, gospode poslance in poslanke pozval, da razmislite resno o spremembah tega zakona, nenazadnje

verjetno je tudi splošni družbeni vtis, da na tem SDH pravzaprav ni vse tako kot bi moralo biti, da so težave praktično iz dneva v dan, da vse pomembne odločitve, ki jih je treba na koncu sprejeti, se prenaša na skupščino, to je na Vlado, da nadzorni svet pravzaprav v vseh pomembnih odločitvah, ki so bile pred njim, ni zmožal te odločitve pravzaprav podati in je, kot / nerazumljivo/ prenašal odgovornost. Tako, da mislim, da je skrajni čas, da se tukaj seveda v nekem, po mojem konstruktivnem dialogu zgodijo nekatere spremembe. Kot sem rekel, samo mnenje komisije je bilo pa takšno, da zakona ne podpiramo.

Hvala lepa.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Najlepša hvala.

Zdaj, tudi preden preidemo na razpravo, tudi pri tem zakonu predlagam, da najprej opravimo razpravo o vseh členih in glasujemo o amandmajih, potem pa glasujemo še o vseh členih predloga zakona skupaj, če temu ne nasprotujete. Ker ni nasprotovanj prehajamo na razpravo in odločanje o členih in o vloženi amandmaji, na podlagi pregleda amandmajev in dajem v razpravo 1. člen in amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov in dajem prvo besedo gospodu Škobernetu, predlagatelju.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovana gospa predsednica.

Si bom dovolil pri prvem členu tudi splošno razpravo kot je to tudi sicer običajno, predvsem v zvezi s podanimi mnenji in odzivi. Kot že rečeno, tako mnenja Zakonodajno-pravne službe kot mnenje Vlade, moram žal ugotoviti, izhajata iz predloga zakona pred amandmiranjem oziroma pred pripravljenimi amandmaji in nekako žal ne vidita možnosti, da bi ta zakon pogledali tudi skozi vključenost amandmajev in videli, da je seveda velik interes, da ta zakon naredimo dober in da skušamo maksimalno upoštevati tudi vse predloge, ki sta jih obe prej omenjeni instituciji povedali, denimo Vlado najbolj skrbi poseg v kadrovske komisije in ena izmed ključnih štirih točk, o katerih je državna sekretarka govorila je seveda vprašanje kadrovske komisije. Zakaj to ni vprašanje? Zato, ker skozi amandmaje predlagamo, da se ta 6. člen, ki je za Vlado eden najbolj spornih, črta. Torej, ne morem se znebiti vtisa, ki je podoben temu kar je nekako ugotavljal tudi državni svetnik, da v resnici ni pomembno kaj naredimo in kako se potrudimo, da spremembe Zakona o SDH ne bo prišlo, tako kot očitno ne bo prišlo do nekaterih sprememb Zakona o bančništvu, skupna točka je pa, da se to dogaja z zakonom, ki želijo več transparentnosti, več vključenosti, več jasnosti in manj strokovnih komisij in odločitev, ki na koncu privedejo do tega, da Vlada je denimo problematizirala možnost vključevanja interesov, se pravi sindikatov, mladih upokojencev v nadzorni svet, hkrati smo pa soočeni z realnostjo, ker se nam po nadzornih svetih in upravah državnih podjetij spreha isti nabor 20 ljudi, ki pač krožijo. Jaz ne vem, izjemno cenim vse ljudi o vsem, mislim dobro, si pa retorično postavljam vprašanje v katerem državnem podjetju gospoda Jazbeca ni bilo. In če je res, da si dovolim uporabiti termin pri nas samo 5 »wunderkindov«, ki lahko opravljajo vse funkcije v vseh panogah, v vseh nadzornih svetih in se nihče ne vpraša kaj tam ostane potem, ko oni odidejo. In to ni sporno. Sporno pa je, da želimo v nadzorni svet vključiti predstavnike mladinskega sveta Slovenije, ki po zakonu o uveljavljanju javnega interesa o mladinskem sektorju zastopa mlade med 15 in 29 let. Sporno je, da želimo v upravljanje in v nadzorni svet vključiti denimo Zvezo svobodnih sindikatov, ki je največja sindikalna centrala in zastopa zaposlene. Sporno je, da

12. TRAK: (SJ) – 9.55

(nadaljevanje) želimo vključiti preko svetov delavcev tiste, ki dejansko delajo v podjetjih s katerimi se upravlja, da ne rečem, sicer se zavedam, da je to lahko tudi demagoška izjava ampak, da se nasprotuje vključitvi upokojencev, ki so večina podjetij, ki jih bomo zdaj prodajali v obdobju prejšnjega sistema postavili na noge in pripeljali do točke, da jih mi zdaj lahko prodajamo. Skratka, to ni v redu in ni dobro, da tako vehementno se zgolj zamahe. Jaz razumem, da bo zakon povožen, ker je pač matematika taka kot je. Upam seveda do zadnjega, da se kaj bistvenega spremeni ampak, ko preštejem koliko nas je v dvorani in ko razumem stališča, ki so in če preštejem, bo pač rezultat, če si ga upam vnaprej napovedati, vsaj 9 proti, zdaj, zelo bom vesel, če bo na koncu dneva vsaj 6 ali 7 za, bi bil pa to precej velik optimizem in v tej luči, glede na to vendar še zadnji poziv, zakon po vsebini, pa bom zelo, zelo vesel debate z vsakomur, prinaša pet ključnih stvari. Obveznost pogajanj ob prodaji, vključitev javnosti in obvezno javno razpravo ob spremembah strategije upravljanja, obvezen načrt in vnaprej postavljene cilje ob prodajah, to je menda logično ali je to povsem ne zdravorazumsko, da si preden potegnemo

potezo, denimo prodaje Telekoma, postavimo kaj s tem želimo doseči in potem preverimo ali smo to dosegli. Lahko, da se logika od časov, ko sem jaz maturo pisal kaj spremenilo ampak po mojem vsaj v bistvenem delu ostaja ista in v zadnjem delu, da skušamo zagotoviti demokratičnost, transparentnost upravljanja skozi to, da se v nadzorni svet vključi Mladinski svet Slovenije, Zveza svobodnih sindikatov, zaposleni v podjetjih, ki se upravljajo. Moram iskreno priznati, da tu in tam ne razumem ampak bom štel to kot za svojo napako in bom jaz skušal delati več na tem, da bi razumel. Ne bom pretirano se oglašal pri vsakem izmed amandmajev, ker razumem, da je večinoma odnos do tega zakona že izdelan in da nas danes vse bolj zanima arbitražna. Bi si pa želeli, da ne bi ekonomska demokracija ostala samo v eni pol navidezni in virtualni projektni pisarni v kabinetu predsednika Vlade ampak, da bi se ekonomsko demokracijo in uveljavljanje standardov boljšega upravljanja uveljavljalo kdaj tudi skozi kakšen zakon in ne zgolj kot opcijsko ampak morda bolj kot obvezno. In še enkrat, iskrene čestitke gospodu Jazbecu in ostalim »wunderkindom«, ki bodo tudi tokrat zavrnitve tega zakona zmagali. Hvala lepa.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa, gospod Škoberne.

Bomo kljub temu, da je že bila napovedana usoda tega zakona, nadaljevali z razpravo. Gospod Mesec, izvolite.

LUKA MESEC (PS Levica): Ja, hvala za besedo.

Zdaj, za nas, za Levico je ekonomska demokracija eden od temeljnih programskih načel. To je razlog zakaj smo za dve od prejšnjih treh poskusov popravljanja Zakona o SDH v tem mandatu odgovorni mi. Mi smo namreč že dvakrat vložili poskus spremembe tega zakona na način, da bi v nadzorni svet SDH dobili polovico predstavnikov dela oziroma zaposlenih v državnih podjetjih. Zakaj smo to predlagali? Razlog je čisto preprost - ker bi s tem preprečili scenarije kakršne vidimo, da se v ... Smem?

PRESEDNICA URŠKA BAN: Lahko prosim malo tišine?

LUKA MESEC (PS Levica): Te spremembe smo predlagali iz preprostega razloga. Prvič, zato, da bi zaposleni v državnih podjetjih in delo nasproti kapitalu oziroma Vladi nasploh dobilo besedo pri tem kako naj se z državnim premoženjem upravlja. Namreč, delo, zaposleni so tisti, ki jim je po naravi najbolj v interesu dolgoročen in stabilen razvoj podjetij. Komu, če ne

13. TRAK: (SC) - 10.00

(nadaljevanje) zaposlenim, je v interesu, da se podjetja razvijajo, da se delovna mesta ustvarjajo, da se plače višajo in da se takšne in drugačne apetite po dobičku obvladuje in kroti. To je razlog zakaj smo predlagali, da se polovico nadzornega sveta dodeli delavcem in to je konec koncev tudi recept, ki ga in so ga številne razvite države po svetu v preteklih desetletjih uvedle, zato da so zagotovile stabilnost svojih poslovnih modelov, svojih finančnih sistemov in upravljanja s strateškimi in pomembnimi podjetji v lasti države in v upravljanju SDH je kar nekaj 10 podjetij, ki so klasificirana bodisi kot pomembna bodisi kot strateška. Zato v osnovi nasprotujemo, v izhodišču nasprotujemo, v ureditvi kjer ima popolni monopol nad tem Vlada preko predlaganja nadzornega sveta ta pa pač, potem s predlogom kandidatov za opravo praktično dobi proste roke pri razpolaganju s temi podjetji in pri njihovem prodajanju.

V Levici smo, zato predlagali dvakrat spremembo. Prvič smo predlagali, da bi pet članov Nadzornega sveta SDH izvolil skupni Svet delavcev SDH, ki bi ga ustanovili vsi sveti delavcev v državnih podjetjih. To smo predlagali, ker je to ureditev, ki je v duhu veljavnega Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju in ker tak model v enem državnem holdingu že imamo, govorimo o Holdingu Slovenskih železnic. To bi bil najbolj dosleden način izvedbe ekonomske demokracije v Slovenskem državnem holdingu, ampak ga je na žalost koalicija zavrnila kljub temu, da ima tudi sama v koalicijski pogodbi, lahko greste gledati, z masnim tiskom zapisano notri ekonomsko demokracijo, ampak ta na žalost ni ostala nič drugega kot je že Jan Škoberne rekel zaprta v neki napol navidezni pisarni v Kabinetu predsednika Vlade.

Drugič smo predlagali, ker je bil naš prvi predlog zavrjen z argumentom, da je težko izvedljiv in da nimamo takšnega skupnega Sveta delavcev smo predlagali enostavnejšo rešitev in sicer, da bi kar sindikalne centralne same imenoval in imele možnost odpoklica petih članov nadzornega sveta. To bi dalo moč verjetno

najvplivnejšim delavskim organizacijam, ki jih v tej državi še imamo in bi bila izvedbeno najpreprostejša rešitev, učinkovala pa bi v tem, da bi v nadzornem svetu SDH dejansko dobili učinkovit nadzor tega kar počne Vlada in naprej njeni predstavniki. Tudi ta predlog je bil zavrjen.

Sedaj smo pri tretjem predlogu, ki so ga pripravili Socialni demokrati. Uvodoma bom povedal, da bomo ta predlog v Levici podprli, čeprav imamo do njega kar nekaj zadržkov, ki jih pa bom sedaj v nadaljevanju predstavil.

Prvi problem je to, da se civilni družbi in delavskim organizacijam v nasprotju z našim predlogom mi smo predlagali 50 % tukaj dodeljuje 30 % mest v nadzornem svetu. Drugi problem je ta, da te organizacije ne izberejo same najprimernejših kandidatov, ampak jih samo predlagajo, izvoli pa jih Državni zbor in odpoklicuje jih Državni zbor. Tretji problem je ta, da ima po 40. členu tega zakona Vlada sama pravico, da sestavi predlog kandidatne liste. Se pravi v končni instanci bodo lahko ti dodatni predstavniki, ki naj bi tam branili interes civilne družbe in delavskih organizacij bolj predstavniki vladne koalicije kot predstavniki teh organizacij, zato ta predlog v tej izvedbi kot je sedaj predlagan ocenjujemo kot bolj lepotni popravek korporativnega upravljanja v nasprotju z našim, ki je dejansko vnašal delavsko upravljanje in tudi moč organizacijam v SDH,

14. TRAK: (NM) - 10.05

(nadaljevanje) ampak kot rečeno, ker lahko služi kot izhodišče za razpravo, bomo ta predlog v tej izvedbi, ki je predlagana, tudi podprli. Me pa zanima tukaj predvsem opredelitev tudi drugih koalicijskih strank, zakaj tega ne podprejo in zakaj nasploh zavračajo uvajanje ekonomske demokracije, kljub temu, da ste jo sami zapisali v koalicijsko pogodbo.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Besedo dajem gospodu Škobernetu. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovana gospa predsednica.

Moram reči, da se zahvaljujem za to, da ste v Levici zakon prebrali, in zahvaljujem tudi za napovedano podporo. Se mi zdi pomembno, da je kolega Mesec izpostavil primerjavo z njihovimi prejšnjimi predlogi, ker tudi to kaže, kako globoko v kompromis smo s tem predlogom šli v želji, da vendar naredimo korak naprej. Lahko bi zaostrovali, lahko bi se postavljali na bolj radikalne pozicije, ampak ker že pri prejšnjih dveh to se ni izkazalo kot rešitev, ki bi lahko šla skozi zbor, smo pač tukaj poskušali najti neko rešitev, ki na eni strani vključuje, na drugi strani pa še vedno daje zadnjo besedo izvoljenim predstavnicam in predstavnikom ljudstva, ker je to v neki demokratični republiki tudi seveda logično. In bolj v kompromis od te točke se skorajda ne da več iti, ker to pač potem preprosto pomeni, da se ekonomski demokraciji v celoti odrečemo in da smo se sprijaznili z obstoječim sistemom upravljanja z državnim premoženjem in z obstoječim cirkuliranjem obstoječih kadrov. Tako da še enkrat, hvala lepa. In pri amandmajih naprej boste videli, da smo tudi v odnosu do mnenja Vlade in tudi v odnosu do mnenja Zakonodajno-pravne službe skušali narediti maksimum, seveda pa tukaj soočamo zelo različne ideje in zelo različne interese in je zahtevnost iskanja tiste uravnotežene rešitve, ki bo funkcionirala na tak način, da ne bo nihče imel občutka, da je zmagovalec, omogočeno bo pa učinkovito upravljanje, jasnost in transparentnost seveda, umetnost, kjer bi se morali vsi poskušati najti. Tako da hvala lepa za napovedano podporo.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Prehajamo... Ja, izvolite, gospod Pogačnik. Imate besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ja, spoštovana predsednica, kolegice, kolegi.

Zdaj s tem predlogom zakona je po moje jasno razvidno, da upravljanje državnega premoženja pod to koalicijo in pa pod Vlado Mira Cerarja je verjetno daleč najslabše v zgodovini Slovenije, kajti vidi se recimo, da Socialni demokrati vložijo svoj zakon, Vlada ga ne podpira in jaz sem prepričan, da je tukaj jasno razvidno, da prihaja, bi rekel, predvsem na področju upravljanja državnega premoženja, do precejšnjega konflikta med to koalicijo. Konflikt pa, po mojem mnenju, prihaja predvsem na področju kadrovanja, kar je izpostavil tudi že kolega Škoberne, bi rekel, dokaj, bi rekel, direktno.

Zdaj Vlada je ocenila, da Predloga spremembe Zakona o Slovenskem državnem holdingu ne podpira. Predloga spremembe Zakona o Slovenskem državnem holdingu ne bomo podprli tudi v Slovenski demokrati stranki. Prepričani smo, da vsi ti predlogi, ki jih navajajo Socialni demokrati so po eni strani, bi rekel, verjetno upravičeno, vendar smo pa mnenja, da ni zakon tisti, ki bi moral, bi rekel, vse te diktacije upoštevati, ampak da bi morala to upoštevati strategija. In mi smo, bi rekel, predvsem že tako Vlado kot koalicijo v Slovenski demokrati stranki, bi rekel, že nešteto opozarjali, da je potrebno iti v spremembo strategije upravljanja državnega premoženja. Mi strategije upravljanja državnega premoženja nismo podprli že pri prvotnem njenem sprejemu. Opozarjali smo predvsem, da je pripravljena slabo, da so določene pomanjkljivosti in da nenazadnje strategija, ki je bila sprejeta, Slovenskemu državnemu holdingu ne bo omogočala, da bo tekoče poravnava svoje obveznosti. Da ne bo tekoče poravnava svoje obveznosti, je bilo v jasen dokaz, da je Vlada ob koncu leta 2016 morala Slovenski državni holding dokapitalizirati v višini 200 milijonov, predvsem zaradi tega, ker je bil

15. TRAK: (NM) - 10.10

(nadaljevanje) zaradi neprodaj premoženja Slovenski državni holding ni moral poravnati kreditov, ki so bili najeti v preteklosti. To je bilo tudi stališče in pa mnenje Vlade, ki ga je povedala v tej dokapitalizaciji. In nenazadnje za nas je bilo zaskrbljujoče, da je tudi, bi rekel, vodstvo Slovenskega državnega holdinga, tako eno kot drugo, kajti vemo, da po spremembi strategije so se zamenjala vsaj tri vodstva Slovenskega državnega holdinga, in da je vodstvo tudi opozorilo tako Vlado kot Ministrstvo za finance, da je strategija napisana pomanjkljivo, da je napisana neustrezno in da je od tega minilo, po mojem, že približno dve leti. In dve leti že Vlada in pa Ministrstvo za finance čarata s to strategijo, bi rekel, karavana gre pa dalje in nenazadnje sem prepričan, da je upravljanje državnega premoženja najslabše v zgodovini Slovenije. Temu sigurno dokazuje tudi dejstvo, da je zaradi nesposobnosti Vlade celo sodišče moralo imenovati člana Nadzornega sveta Slovenskega državnega holdinga. In, poglejte, koalicija in pa Vlada čas še imata. Jaz predlagam in pa pričakujem, da boste v Državni zbor poslali popravljeno in pa dogovorjeno strategijo.

Po drugi strani je pa seveda zaskrbljujoče, kako se ukvarjate s prodajami. Prodaja Telekoma je padla v vodo zaradi različnih zadev, odstopiti je moral celo obrambni minister, obrambni minister s strani stranke današnjega predlagatelja te spremembe zakona. Vidimo blamažo, bi rekel, pri prodaji Nove Ljubljanske banke. To se mi zdi, da, bi rekel, skrajno, bi rekel, neetično, nefer, bi rekel, nemoralno, da predsednik Vlade po treh letih vladanja, bi rekel, vzroke za prodajo Nove Ljubljanske banke in pa odgovornost meče na prejšnje vlade. Sem prepričan, da je Vlada imela dovolj časa, da bi v primeru prodaje Nove Ljubljanske banke lahko naredila bistveno več. Jaz sem prepričan, da danes ni tukaj, bi rekel, čas, zato ker ga ni dovolj, da bi lahko o tem razpravljali. Mnenja sem, da ne bi bilo, bi rekel, nič narobe, če bi Državni zbor imel kakšno izredno sejo na to temo upravljanja državnega premoženja, ki jih je bilo že kar nekaj.

Zdaj glede same predlagane spremembe nadzornega sveta sem pa jaz mnenja, da bi bila verjetno najboljša rešitev takšna, kot je bila v prvotnem Zakonu o Slovenskem državnem holdingu. Takrat vemo, da predvsem z Vlado Janeza Janše je bil ta holding tudi, bi rekel, uveljavljen. Uveljavljen je bil tudi zakon. Zakon je bil takrat uveljavljen tudi s pomočjo opozicije. Opozicija je takrat prispevala kar nekaj konkretnih predlogov. In tudi v nadzornem svetu je bila sestava, bi rekel, fer, poštena, korektna, kajti enega člana v okviru nadzornega sveta je bil imenovan na predlog Ekonomsko-socialnega sveta in en, bi rekel, na predlog Komisije za nadzor javnih financ. To pa vemo, da Komisija za nadzor javnih financ zadevo predlaga dejansko opozicija, seveda pod pogoji, ki jih morajo izpolnjevati tudi ostali nadzorniki. Zdaj žal takrat s prihodom Vlade Alenke Bratušek je bila ta sprememba narejena in dejansko Vlada prevzela 100-odstotne niti v svoje roke. Jaz sem prepričan, da pač Vlada je odgovorna za upravljanje državnega premoženja, ni pa to premoženje Vlade in to enako velja tudi za vas. Kot sem še enkrat omenil, v Slovenski demokrati stranki smo vložili amandma, ki se tiče nadzornega sveta, to pomeni sestava nadzornega sveta takšna, kot je bila pri prvotnem predlogu zakona, ki je bil uveljavljen, ostalih zadev pa, kot sem že omenil, ne moremo podpreti. Ne moremo pa podpreti pa predvsem iz razloga, ker smo mnenja, da te spremembe, ki jih predlagatelj predlaga, da ne sodijo v zakon, ampak v samo strategijo upravljanja državnega premoženja. In jaz sem prepričan, da Socialni demokrati kot člani koalicije, člani te Vlade, bi lahko verjetno ali pa vsaj po mojem mnenju morali, bi rekel, s svojo močjo, svojimi argumenti, ki se mi zdi, da imajo

smisel, vplivati na Ministrstvo za finance in pa Vlado, da bi v Državni zbor dobili čimprej spremembo in pa dopolnitev strategije upravljanja državnega premoženja.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

16. TRAK: (NB) - 10.15

(nadaljevanje) Ni več razpravljavcev k 1. členu, zato dajem amandma Poslanske skupine SD k 1. členu na glasovanje. Glasujemo.

Kdo je za? (1 član.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

V razpravo dajem 2. člen h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Glasujemo.

Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V razpravo dajem 3. člen h kateremu sta vložena dva amandmaja. Najprej bomo glasovali o amandmaju vložnem s strani Poslanske skupine SDS in potem o amandmaju Poslanske skupine SD. Če ni razpravljavcev, dajem kar amandma SDS na glasovanje. Glasujemo.

Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (12 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Na glasovanje dajem k istemu 3. členu še amandma vložen s strani Poslanske skupine SD. Glasujemo.

Kdo je za? (1 član.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V razpravo dajem 4. člen h kateremu sta prav tako vložena dva amandmaja. Prvi s strani poslanske skupine SD in drugi s strani Poslanske skupine SDS. Če ni razpravljavcev, dajem najprej na glasovanje amandma vložen s strani Poslanske skupine SD. Glasujemo.

Kdo je za? (1 član.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni dobil podpore.

Pod 2. točko k istemu členu, 4. členu je vložen tudi amandma s strani Poslanske skupine SDS, ki ga dajem na glasovanje. Glasujemo.

Kdo je za? (3 člani.) Kdo je proti? (11 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni dobil podpore.

V razpravo dajem 5. člen in amandma Poslanske skupine SD. Glasujemo.

Kdo je za? (3 člani.) Kdo je proti? (8 članov.)

Ugotavljam, da amandma dobil podpore.

Prehajamo na 6. člen h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Ni razprave. Dajem ta amandma na glasovanje. Glasujemo.

Kdo je za? (3 člani.) Kdo je proti? (9 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V razpravo dajem 7. člen h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Ni razprave. Glasujemo.

Kdo je za? (1 član.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni dobil podpore.

V razpravo dajem 8. člen h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Ni razprave. Glasujemo o temu amandmaju. Glasujemo.

Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

9. člen dajem v razpravo, h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Ni razprave. Glasujemo o tem amandmaju. Glasujemo.

Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (9 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

V razpravo dajem 10. člen h kateremu je vložen amandma Poslanske skupine SD. Ni razprave. Glasujemo. Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (10 članov.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Želi še kdo razpravljati

17. TRAK: (NB) - 10.20

(nadaljevanje) k zadnjemu 11.členu. / oglašanje iz dvorane/ Bomo prišli do tam.

S tem zaključujem razpravo o členih. In dajem sedaj na glasovanje vse člene skupaj. Obrazložitev glasu, gospod Mesec, izvolite.

LUKA MESEC (PS Levica): Hvala za besedo.

Jaz bi na tem mestu še enkrat poudaril, da bi morali polovico nadzornikov v Slovenskem državnem holdingu, ki upravlja s celotnim državnim premoženjem, dobiti predstavniki zaposlenih v teh podjetjih. To je edini način na katerega bi lahko omogočili učinkovit nadzor nad kadrovanjem v državnih podjetjih, edini način na katerega bi lahko brzdali apetite po razprodaji državnih podjetij in edini način na katerega bi lahko ustavili vse poizkuse uničevanja državnih podjetij, kakršne smo v tem mandatu na žalost že videli. Od Telekoma do Luka Koper, itn. Mi smo zato v Levici dvakrat predlagali spremembo zakona o SDH. Vedno je bila s strani koalicije soglasno zavrnjena, ampak kot rečeno, ne glede na vse bomo podprli predlog, ki ga je pripravil SD, upamo pa, da bo v najkrajšem možnem času možno dobiti politično voljo v tej Vladi, naslednji Vladi zato, da zares uredimo ekonomsko demokracijo, tako kot se zagre, in ne, da se pač pogovarjamo o takšnih in drugačnih kozmetičnih popravkih korporativnega upravljanja kakršnega imamo na žalost tudi danes pred seboj na mizi.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Besedo dajem, če izklopite mikrofona, besedo dajem gospodu Škobernetu za obrazložitev glasu. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): najlepša hvala spoštovana gospa predsednica. Dovolite mi, da se najprej vsem sodelujočim v razpravi zahvalim za vaše komentarje in ocene zakona.

Socialni demokrati bomo seveda predlog zakona, ki smo ga pripravili skupaj z Mladinskim svetom Slovenije, Zvezo svobodnih sindikatov, Sintezo, z Dusom, podprli. Se mi zdi pomembno, da bi vključenost ljudi v upravljanje premoženja, vključenost ljudi v delo naših ključnih institucij, transparentnost, jasnost, tudi preprečevanje dogovarjanja in dela pod mizo ne ostalo samo na ravni priporočil, ampak da bi se to uveljavilo tudi skozi zakon. Kot že rečeno, uvodoma sem povedal, da seštevati znam, približno prav sem seštel, mogoče sem se uštel v oceni, kdo bo vendarle morda podprl zakon, ampak v naprej je bilo znano, da zakon, ki omogoča toliko transparentnosti, demokratičnosti in sodelovanja ključnih deležnikov pri opravljanju, težko dobi podporo. To je povedal tudi kolega Mesec. Samo za zadnje stavke, kaj bo danes zavrnjeno. Torej zavrnjen bo zakon, ki nalaga obveznost pogajanja, ne le sprejemanja, denimo edine ponudbe, ki prispe, ampak obveznost, da se pogaja o pogojih in ocenah. Zavrnjen bo zakon, ki uveljavlja vključenost in obvezno javno razpravo pri pripravi strategije upravljanja. Zavrnjeno bo to, da se v primerih prodaje državnega premoženja v naprej postavijo cilji in okvirji, in da se ob sprejemanju ponudbe preveri ali so bili doseženi ali ne. In zavrnjeno bo to, da bi v nadzornem svetu

slovenskega državnega holdinga, ki seveda nadzira upravljanje dvanajstih milijard državnega premoženja sedeli tudi ljudje, ki jih ne imenuje, ampak predlaga v imenovanje ZDUS, Mladinski svet Slovenije, sindikati, in da bi končno svojega predstavnika dobili tudi zaposleni s katerimi v podjetjih s katerimi SDH upravlja. Torej to bo zavrnjeno in podobno kot številni ali pa vsaj vsi / nerazumljivo/ v tej današnji razpravi, čeprav se nismo strinjali okoli vseh rešitev in vsak verjetno vidi svojo, tudi sam upam, da bo v petem poizkusu,

18. TRAK: (NB) - 10.25

(nadaljevanje) korak k večji transparentnosti, bolj učinkovitemu upravljanju tudi narejen. Si pa glede na obdobje v katerem si ne delam utvar, da se bo to tudi zgodilo. Socialni demokrati bomo zakon podprli. Ekonomska demokracija pa očitno ostaja za naslednji izziv naslednje sestave tega zbora.

Hvala lepa.

PRESEDNICA URŠKA BAN: Hvala lepa.

Glasujemo o vseh členih skupaj.

Kdo je za? (2 člana.) Kdo je proti? (13 članov.)

Ugotavljam, da člani niso sprejeti.

Glede na to, da člani predloga zakona niso bili sprejeti, na podlagi razlage Komisije za Poslovnik v zvezi z drugim odstavkom 61. člena Poslovnika z dne 9. 12. 2009 ugotavljam, da je obravnava Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Slovenskem državnem holdingu v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu končano.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in 40. sejo odbora in vam želim lep dan še naprej. Hvala.

Seja se je končala 29. junija 2017 ob 10.26.